

dringshuusarbejde, medens man ellers overhovedet har meent, at Fængselsstraf i Almindelighed maa ansees som passende Straf for en i og for sig, objectivt betragtet, ikke farlig Handling af den omhandlede Art, forsaavidt den ikke i andre Henseender har en mere forbryderisk Charakter. At den kan have denne, bl. A. ogsaa paa Grund af den forbryderiske Hensigt, hvori den foretages, forstaaer sig af sig selv, og det behøver formeentlig ikke at siges, at naar den i og for sig i det enkelte Tilfælde ikke farlige Handling er foretagen i den Hensigt at bevirke en Ulykke, ville Reglerne om Attentat føre til en efter Omstændighederne langt strengere Straf end den, hvorom der ellers efter § 283 2det Stykke kan blive Spørgsmaal. Ogsaa denne Betragtning fører til, ikke stærkere end skeet er i Udkastets § 283 at fremhæve Hensigtens Moment, ligesom den særlikt gjør det overflødigt at optage Bestemmelser i Paragraphens 1ste Stykke, svarende til de ovenfor anførte i Fd. 1847 § 1, angaaende de Tilfælde, hvor Nogens Død har været tilfattet. Det, som der er Opfordring til at bestemme i Udkastets § 283, er en alvorlig Straf i og for sig for den forsættlige Foretagelse af de der ommeldte farlige Handlinger, saaledes at Straffens Fastsættelse giver Leilighed deels til at ramme Gjerningen med en Straf, der svarer til den tilstedeværende større eller mindre Fare for Menneskeliv, forsaavidt uden Hensyn til, om der just kan statuere en Hensigt til at bevirke en Skade eller Ulykke af en vis bestemt Art eller Bestaffenhed, deels til, naar en saadan er bevirket eller kan statuere at have været tilfattet, efter Omstændighederne at kunne tillægge Farligheden af det brugte Midde en kvalificerende Indflydelse.

Kommissionen har ikke fundet Anledning til i Udkastet at optage nogen Bestemmelse, svarende til den i den preussiske Criminallovs § 304 indeholdte, om Forgiftningen af Brønde eller Bærebekendninger, da der i saadanne Tilfælde vistnok altid vil være et Attentat paa at dræbe tilstede, og Gjerningen saaledes vil henhøre under de desangaaende givne Straffebestemmelser. Derimod turde der formeentlig, tildeels efter den nyere Tids Erfaring, være Trang til en Bestemmelse, hvorved der sættes

Straf for Anvendelsen af giftige Stoffer til Varer, som ere bestemte til Forhandling eller Benyttelse af Andre, saavel som for Forhandlingen af Varer, hvortil slige Stoffer bitterlig ere anvendte. Forsaavidt det maatte være tilfattet paa den Maade at bevirke Skade eller maafsee endog at dræbe, forstaaer det sig af sig selv, at Forholdet gaaer ind under tidligere i Udkastet givne Straffebestemmelser, navnlig i 18de og 19de Kapitel; det er imidlertid ikke saadanne Tilfælde, der høves for Die i Udkastets § 285, hvorimod her sigtes til de Tilfælde, hvor Nogen enten af Uagtsomhed eller med Vidende og Forsæt, men dog uden nogen forbryderisk Hensigt, anvender for Sundheden skadelige Stoffer til Varer. De almindelige Regler om uagtsomt Drab eller betydelig Legemsbestadigelse ville ikke være tilstrækkelige til at ramme et saadant Forhold, der dog, navnlig naar giftige Stoffer med Vidende og Forsæt ere anvendte, vel egner sig til en efter Omstændighederne endog stemmelig alvorlig Straf; hine almindelige Regler om Uagtsomhed ville nemlig kun kunne hjemle Strafsansvar, naar Døden eller en betydelig Legemsbestadigelse efter Udkastets § 201 er bevirket, medens det maa ansees for ønskeligt og rigtigt, at kunne ramme de ommeldte meget farlige Bæreforgiftelser, ogsaa hvor en meget ringe eller maafsee slet ingen Skade er skeet. Hvor Tilfætningen af de for Sundheden skadelige Stoffer er skeet af Uagtsomhed, vil der iøvrigt, efter Kommissionens Formening, neppe blive Spørgsmaal om at gjøre Strafsansvar gjældende efter Udkastets § 285 3die Stykke undtagen ligeoverfor Næringsdrivende, medens man dog ikke har fundet det rigtigt, udtrykkeligt at indstrænge Bestemmelsen til disse; deels ifølge Forseelsens Bestaffenhed, deels for at sikkre Bestemmelsen en hyppigere Anvendelse i Tilfælde, hvor der er Anledning dertil, har man troet, under den nævnte Forudsætning ikke at burde sætte Straffen højere end til Vøder, ganske i Almindelighed, saameget mindre som Udkastets §§ 195 eller 204 selvfølgelig ved Siden deraf ville kunne komme til Anvendelse, hvis Uagtsomheden har foraarsaget Nogens Død eller betydelig Legemsbestadigelse. Hvor Anvendelsen af de giftige Stoffer er skeet med Vidende og